

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-01-23
Besvaras senast
2017-02-14

Till statsrådet Anders Ygeman (S)

2016/17:239 Terrorismrelaterad brottslighet

Lagstiftningen som innefattar ett särskilt straffansvar för resor i terrorismsyfte trädde i kraft den 1 april 2016. Hitintills har – såvitt känt – ingen fällts till ansvar för någon resa i terrorismsyfte.

Svea hovrätt avgjorde för en tid sedan – för första gången – ett mål som avsåg en resa i terrorismsyfte. Åtalet ogillades av hovrätten, vilket också var fallet i tingsrätten.

I en intervju med statsrådet Anders Ygeman i SVT den 9 december 2016 ställdes det frågor om den aktuella lagstiftningen. Anders Ygeman försvarade lagstiftningen, vilket i sig är bra. Lagstiftningen tillkom som ett svar på de utmaningar som Sverige och många andra länder står inför när det gäller problemet med terroriststridande, som bland annat reser från Sverige för att delta i stridigheter i främst Syrien och Irak.

Moderaterna anser för övrigt att regeringen i linje med detta snarast bör ta initiativ till ytterligare kriminalisering av medverkan i stödfunktioner för en terroristorganisation – såsom materiellvård, transport och underhåll eller matlagning – som bidrar till organisationens förmåga att delta i en väpnad konflikt eller att begå allvarliga brott.

Det främsta problemet med straffrättsliga regleringar av detta slag, och när det gäller terrorismrelaterad brottslighet över huvud taget, är *svårigheten att säkra bevisning* som kan läggas till grund för en fällande dom.

I intervjun med SVT uttalade sig Anders Ygeman om att han vill se en utveckling där fler terrorresenärer döms i ”närområdet”, något han anser skulle kunna vara möjligt även i krigshärjade områden. Det uttalandet leder till en rad följdfrågor.

Det handlar till viss del om vilka hemliga tvångsmedel som finns att tillgå för svenskt vidkommande och vilka begränsningar som finns för användningen av dessa tvångsmedel. Det handlar om samarbetet mellan exempelvis Sverige och andra berörda länder, och det handlar om vilken förmåga att säkra bevisning som finns exempelvis i Syrien och i Irak. Det handlar också om hur Sverige i så fall skulle kunna bidra till att öka den förmågan. Tveklöst förhåller det sig så att de flesta terrordåden och krigsbrotten sker i Syrien och i Irak, vilket innebär att

bevisning måste säkras där oavsett på vilket sätt detta görs och oavsett om en person senare ska dömas i ”närområdet” eller exempelvis i Sverige.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga statsrådet:

1. Hur har statsrådet tänkt sig att det i praktiken ska gå till att döma svenska terrorresenärer i ”närområdet”?
2. Var och hur ska bevisningen som ska läggas till grund för ett åtal säkras och av vem?
3. Hur kan Sverige agera för att andra länders förmåga att säkra bevisning och döma personer för terrorismrelaterad brottslighet ska öka?
4. Hur ska den svenska förmågan kunna öka för att personer som har begått terrorismrelaterade brott i andra länder ska kunna lagföras i Sverige?
5. Vilka initiativ tänker statsrådet och regeringen ta för att kunna leda utvecklingen i riktning mot att fler terrorresenärer och andra personer ska kunna ställas till ansvar för terrorismrelaterad brottslighet?

.....
Anti Avsan (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors